

Μομφή, ανάσα για τον ΣΥΡΙΖΑ

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Το έχουν από παλιά το καίρο στο ΠΑΣΟΚ, από τον καιρό που επικεφαλής του προπαγανδιστικού μηχανισμού τους ήταν ο κ. Λαλιώτης, να επιχειρούν να σφετεριστούν πράγματα ξένα.

Και αντίπαλά τους ακόμα, εχθρικά. Το συνηθίζουν να αθροίζουν τα μη αθροίσιμα και μη αθροιστέα και να χρησιμοποιούν το κόμμα τους σαν Μεγάλο Μύλο, που, ακαταπόνητος και ακόρεστος, κονιορτοποιεί τα πάντα για να τους δώσει

χρώμα πράσινο και σχήμα ημιπλιακό. Συνηθίζουν επίσης, ακόμα και τώρα που πληρώνοντας το πολιτικό τους φταίξιμο ασθμαίνουν σε μονοψήφια ποσοστά, να ταυτίζουν την κομματική τους ιστορία με τη συνολική ιστορία της Ελλάδας. Και όχι μόνο της νεότερης. Δεν πάνε πολλά χρόνια που το προεκλογικό βιτεάκι τους εμφάνιζε μια φωτογραφική ακολουθία προσωπικοτήτων (από την αρχαιότητα και το Βυζάντιο έως το '21, τον Ελ.

Βενιζέλο και τον Σεφέρη), η οποία κατέληγε, ντετερμινιστικώς δικαίως, στον Ανδρέα Παπανδρέου, ως ιδεολογικό και πνευματικό εξαγόμενο τριών χιλιετιών.

Εν όψει της επετείου

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

του Πολυτεχνείου, η Νεολαία ΠΑΣΟΚ τύπωσε μια αφίσα όπου, κάτω από ένα τυπικά ανδρεοπαπανδρεϊκό ολόγαν, βλέπουμε τέσσερις βι-

αιθάνατους-πολιτικούς μάρτυρες που δεν θα μπορούσαν να έχουν την παραμικρή σχέση με τον α λα ΠΑΣΟΚ σοσιαλισμό: τον Γρηγόρη Λαμπράκη, τον Σωτήρη Πέτρουλα, τον Νίκο Τεμπονέρα και

τον Παύλο Φύσσα. Τίποτα καπνικότερο από την κίνηση αυτή, όσον αφορά και τους τέσσερις. Και τίποτα δικαιότερο από την άμεση αντίδραση

της οικογένειας του θύματος των χρυσαυγιτών, η οποία κατήγγειλε την προκλητική απόπειρα ιδιοποίησης και κομματικής εκμετάλλευσης ενός πολιτη που οι ιδέες του, όπως είναι ξεκάθαρο, τον έφεραν σε πλήρη αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ, και όχι μόνο επειδή συγκυβερνά. Απάντησαν φυσικά οι νεολαίοι του ΠΑΣΟΚ. Με τον οικείο τους τρόπο της αλαζονείας. Και είπαν ότι «τα σύμβολα ανήκουν στον λαό». Κατά συνέπεια, αυτοί, όχι σαν τμήμα του

λαού αλλά σαν αυθεντικοί εκφραστές του όπως εξακολουθούν να πιστεύουν πως είναι, δικαιούνται να υποτάσσουν οτιδήποτε στη συμβολοποιική τους μηχανή. Αφού λοιπόν «τα σύμβολα ανήκουν στον λαό», αν θέλουν όντως να τιμήσουν τη μνήμη των νεκρών του 1973 και όσων άλλων έδωσαν το αίμα τους, καιρός είναι να παραδώσουν τη ματωμένη σημαία του Πολυτεχνείου. Αρκετά την καταχράστηκαν. Σαράντα ολόκληρα χρόνια.

Η ΑΥΓΗ

Δοξάστε τον!

Όχι, θ' αφήσει τον Τόμσεν να του κλέψει τη δόξα! Ο Άδωνις Γεωργιάδης, αυτός που θεωρεί προπαγάνδα της Αριστεράς ότι υπήρξαν νεκροί στο Πολυτεχνείο, έσπευσε να εκτελέσει χτες τον ΕΟΠΥΥ, ώστε αύριο, που θα έρθουν ξανά οι τρούικανοί στην Αθήνα, να έχει ικανοποιηθεί ο όρος για πρόσθετες απολύσεις.

Ο ΕΟΠΥΥ ιδρύθηκε επί Μνημονίου με στόχο την αναδιάρθρωση των υπηρεσιών πρωτοβάθμιας υγείας. Αναμφίβολα οι υπηρεσίες αυτές ήταν κατακερματισμένες και άνισες. Η ενοποίησή τους όμως δεν έγινε με στόχο την αναδιάρθρωσή τους, αλλά τη συρρίκνωσή τους στη βάση των πολιτικών λιτότητας που πλήττουν και τον ευαίσθητο τομέα της Υγείας. Η κατάργηση του ΕΟΠΥΥ αποτελεί ομολογία προχειρότητας και, το χειρότερο, επιβεβαιώνει τον βαθύτερο σχεδιασμό των τρούικανών πολιτικών, που είναι η κατάργηση του δημόσιου χαρακτήρα των υπηρεσιών Υγείας. Εφεξής ο ΕΟΠΥΥ δεν θα παρέχει (όπως δηλώνει ο τίτλος του), αλλά μόνο θα αγοράζει υπηρεσίες Υγείας, προς δόξαν όχι μόνο του Τόμσεν και του φαιδρού υπουργού, αλλά και των ιδιωτικών συμφερόντων στον χώρο της Υγείας.

Πρόκειται για νέους φραγκιούς, που επιδεινώνουν και εξαπλώνουν τον αποκλεισμό μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού από τις υπηρεσίες Υγείας. Όχι μόνο οι εκατοντάδες χιλιάδες ανασφάλιστοι, όχι μόνο οι ηλικιωμένοι των αγροτικών περιοχών, αλλά και οι ασφαλισμένοι των πόλεων θα αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην πρόσβασή τους στις υπη-

ρεσίες πρωτοβάθμιας υγείας, στον γιατρό της γειτονιάς τους, που ήταν συμβεβλημένοι με τα ταμεία. Με τις απολύσεις των γιατρών (η επαγγελματική αντικατάστασή τους, στην καλύτερη περίπτωση, ισοδυναμεί με «προσλήψεις» ευκαιριακού ιατρικού προσωπικού σε συνθήκες μαύρης εργασίας) χιλιάδες ασθενείς θα κατευθυνθούν στα νοσοκομεία για την ικανοποίηση πρωτοβάθμιων υπηρεσιών Υγείας. Τα νοσοκομεία όμως ήδη πιέζονται από τη λειτουργική υποβάθμισή τους και την αύξηση των ασθενών, που η οικονομική κρίση τούς μεταφέρει από τα ιδιωτικά στα δημόσια νοσοκομεία. Αν μάλιστα υπολογιστούν και τα «διόδια» που μπαίνουν στα νοσοκομεία, το εισιτήριο των 25 ευρώ, τότε δημιουργούνται πρόσθετα προβλήματα αποθάρρυνσης των φτωχότερων στρωμάτων να προστρέξουν για ιατρική βοήθεια στα νοσοκομεία.

Η διάλυση του ήδη προβληματικού συστήματος πρωτοβάθμιας Υγείας, σε συνδυασμό με άλλους παράγοντες καταβάρθρωσης του επιπέδου ζωής, φέρνει ακόμα κοντύτερα και σε μεγαλύτερη έκταση την απειλή της ανθρωπιστικής κρίσης. Μια τέτοια ζοφερή εξέλιξη ήταν αναμενόμενο να ανατεθεί στον Άδωνι Γεωργιάδη, ο οποίος διαθέτει και τηλεοπτική ασυλία. Ας γνωρίζουν οι υποτακτικοί της Μέρκελ ότι η υποβάθμιση των υπηρεσιών Υγείας των πολιτών, με πιθανές δραματικές επιπτώσεις, μπορεί να αποδειχθεί η σταγόνα που θα ξεχειλίσει το ποτήρι της λαϊκής οργής. Η συντελούμενη διάλυση του κοινωνικού κράτους γίνεται εν ψυχρώ...

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Ο ήλιος και η θλίψη

«Η εικόνα του ΣΥΡΙΖΑ στο εξωτερικό αλλάζει γοργά. Και σε ανθρώπους με διεθνές κύρος και επιρροή, όπως ο Γκαλμπρέιθ, ο Πάρκερ και πολλοί άλλοι. Και σε έντυπα με διεθνή κυκλοφορία και απήχηση (...) και σε πολιτικές προσωπικότητες με εξέχοντα ρόλο» (ο Θ. Καρτερός στην «Αυγή»).

Σα να λέμε, δηλαδή, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει γίνει το

αποκούμπι των φτωχών και αδυνάτων όπου Γης. Ξυπνάνε παγωμένοι το πρωί οι άστεγοι στη Νέα Υόρκη, κοιτάνε στην ανατολή και ζεσταίνονται από τις ακτίνες του νέου ήλιου που λέγεται ΣΥΡΙΖΑ. Τρελαίνονται οι άνθρωποι από την πείνα στο Παρίσι, αλλά φέρνουν στο νου τη Γη της Επαγγελίας που θα τους πάει ο ΣΥΡΙΖΑ και έτσι έρχεται το στομάχι

τους στη θέση του. Αλλά οι άνθρωποι ζουν έξω από τις σελίδες της εφημερίδας του ΣΥΡΙΖΑ. Κι εκεί έξω, το σκοτάδι είναι πραγματικό, η πείνα θερίζει.

Οι άνθρωποι ψάχνουν και ψάχνονται, αγνοώντας την έλευση του νέου προφήτη...

Τι θλίψη για την εταιρεία ανάδειξης των ηγετών του 21ου αιώνα!..

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ-ΤΕΤΡΑΔΗΣ

Κάθε χρόνο, επί 39 χρόνια, περνάμε την ίδια πύλη, όχι την ίδια πόρτα, γονατίζουμε στον ίδιο περίβολο, ακολουθούμε την ίδια πορεία, από το Πολυτεχνείο μέχρι την αμερικάνικη πρεσβεία. Ξεκινήσαμε πολλοί και γίναμε όλο και λιγότεροι. Και εκείνη τη μέρα που τη γιορτάζουμε λίγοι ήταν. Το μέγα πλήθος κοιμόταν τον ύπνο του δικαίου. Αυτό δεν διδάχτηκε ποτέ στις επόμενες γενιές.

Μια ολόκληρη γενιά, που ήρθε στον κόσμο από το 1945 μέχρι το 1955, βαφτίστηκε αυθαίρετα γενιά του Πολυτεχνείου. Και για κάθε δεινό που έσπειρε στον τόπο λαιδορείται η πιο αυθόρμητη, η πιο συναγωνιστική, η πιο ηρωική στιγμή της μεταπολεμικής Ελλάδας: Η βδομάδα, που όχι πάνω από 2.000 πολίτες, νεαροί στη συντριπτική τους πλειονότητα, με τα κλομπς, τα πιστόλια, τα κανόνια και τα μπουντρούμια της Ασφάλειας απέναντί τους υπερβήκαν το Φόβο και βροντοφώναξαν το σύνθημα μιας επανάστασης: «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία».

Αυτοί οι λίγοι στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και την Πάτρα, μόνοι ανάμεσα στον τρεμάμενο και υποταγμένο πληθυσμό της χώρας -εκτός απ' όσους ήταν στην εξορία- ξεπλύναν στην πράξη την ντροπή ενός έθνους. Και τίμησαν τους εαυτούς τους, τη χώρα και, κυρίως, τη Δημοκρατία.

Λίγοι απ' αυτούς εξαργύρωσαν την τοτινή τους τόλμη με θέσεις, εξουσία, χρήμα. Τους ξέρουμε. Είναι όλοι αυτοί, που με τη στάση τους δεν τίμησαν τον ίδιο τους τον εαυτό και τη Δημοκρατία. Είναι όλοι αυτοί, εξαιτίας των οποίων λαιδορείται από τους νεότερους η λεγόμενη γενιά του Πολυτεχνείου.

Είναι και το μέγα πλήθος των απόντων, που δόθηκαν εκεί και εξαργύρωσε το «εκεί» με τη μετέπειτα διαφθορά κάθε έννοιας αριστεράς και Δημοκρατίας.

Όμως, το Πολυτεχνείο στέκει όρθιο μέσα στους ανώνυμους που ήταν εκεί, χωρίς ποτέ να το παινευτούν. Στους ελάχιστους επώνυμους που το τίμησαν και το τιμούν ακόμα. Στους προσκυνητές που ευλαβικά το σέβονται. Και, κυρίως, στο σύνθημα Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία, που στέκει πάντα σημαία απαίτησης όσο ψωμί, όση παιδεία και όση ελευθερία κι αν απέκτησες.

Επειδή και τα τρία δεν τα αποκτάς ποτέ. Αν δεν τα υπερασπιστείς, τα χάνεις.

MAJESTIC TRAVEL

Το μεγαλύτερο Ελληνικό ταξιδιωτικό γραφείο

405 Elizabeth Street, Surry Hills NSW 2010
• p. 9281 2288 • e. holidays@majestictravel.net.au

ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΠΑΝΤΑΖΗ